

ตอนที่ 1 การทำฐานข้อมูลของซิติเอต

นำซิติเอตที่คัดแยกได้จากวิธี CDMI มาเพาะเลี้ยงให้ได้ปริมาณ 10^5 cell/mL แล้วนำไปทำตามขั้นตอนดังนี้

1. การสกัด DNA โดยใช้ชุด QIAamp DNA Mini Kit QIAamp®

สกัด DNA ของซิติเอต โดยใช้ชุด QIAamp DNA Mini Kit QIAamp® DNA Mini and Blood Mini Handbook จากนั้นนำตัวอย่าง DNA ของซิติเอตที่สกัดได้มาวัดปริมาณของ DNA โดยวิธี gel electrophoresis 0.8% (wt/vol) บน agarose gel ที่ค่าความต่างศักย์ไฟฟ้า 100 V ด้วยเครื่อง Gel Electrophoresis System (ยี่ห้อ Advance รุ่น 1ADV – EXU – 1 ประเทศญี่ปุ่น) และนำไปย้อมสีใน ethidium bromide เป็นเวลา 3 นาที ปริมาณของ DNA อยู่ใน agarose gel จากนั้นเก็บตัวอย่าง DNA ของซิติเอตที่ไว้ในตู้แช่อุณหภูมิต่ำ -20 องศาเซลเซียส

2. การเพิ่มจำนวน DNA ด้วยวิธี Polymerase Chain Reaction (PCR)

เพิ่มจำนวน DNA ของซิติเอตจาก DNA ที่สกัดเก็บเอาไว้ ด้วยวิธี Polymerase Chain Reaction (PCR) โดยใช้ primer CS322F และ EU581RGC ตามตารางที่ 1 โดยในสารผสมปริมาตร 25 ไมโครลิตร ประกอบด้วย DNA Template ของซิติเอตปริมาตร 3 ไมโครลิตร 1×Reaction Buffer ปริมาตร 2.5 ไมโครลิตร 10mM dNTP ปริมาตร 0.5 ไมโครลิตร DMSO (dimethyl sulfoxide) ปริมาตร 2.5 ไมโครลิตร 1.25 Utaq Polymerase ปริมาตร 0.25 ไมโครลิตร จากนั้นนำไปเพิ่มปริมาณ DNA ด้วยเครื่อง PCR Machines Cycler (รุ่น Veriti 96-Well Thermal Cycler ยี่ห้อ Applied Biosystems ประเทศสหรัฐอเมริกา) ตั้งค่าเริ่มต้นที่ 95 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที, 95 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 วินาที, 50 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 วินาที, 72 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 นาที,

72 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 นาที และ 4 องศาเซลเซียส, จำนวน 35 รอบ (Shimano et al., 2012)

ตารางที่ 1 Primer สำหรับเพิ่มจำนวน DNA ของซิติเอตในการศึกษานี้

Primer	Sequence (5'-3')	Position
CS322F	GATGGTAGTGTATTGGAC	313– 330
EU581RGC	GCclamp- ATTACCGCGGCTGCTGGC	557– 574

3. การแยก DNA ด้วยเทคนิค Denaturing Gradient Gel Electrophoresis (DGGE)

นำ PCR product ที่ได้จากขั้นตอน PCR amplification ตัวอย่างละ 150 นาโนกรัม มาโหลดในเจล 8% polyacrylamide gel (acrylamide:bisacrylamide ratio 37.5:1) ที่ความเข้มข้น 30% - 60% (100% denaturant defined as 7 M urea and 40% deionised formamide) ที่มีความหนา 0.75 mm. (Green et al., 2010) ในสารละลาย 1×TAE buffer ตั้งค่าระบบเครื่อง DGGE (Denaturing Gradient Gel Electrophoresis) (ยี่ห้อ Cleaver รุ่น VS20 ประเทศอังกฤษ) ซึ่งเป็นแบบ D-code ระยะเวลา 16 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิ 58 องศาเซลเซียส ค่าความต่างศักย์ไฟฟ้า 80V หลังจากนั้นการย้อมสีเจลด้วย ethidium bromide เป็นเวลา 30 นาที และวิเคราะห์ผลด้วยเครื่องวิเคราะห์เจล Gel Documentation (ยี่ห้อ BIO – RAD ประเทศ สวิตเซอร์แลนด์) และจัดเก็บรูปภาพการเคลื่อนที่ของแถบ DNA เป็นฐานข้อมูลของซิติเอต

4. การตรวจสอบแถบ DNA จากขั้นตอน DGGE ด้วยการ Sequencing

ตัดแถบ DNA ที่บน polyacrylamide gel ที่ได้จากขั้นตอน DGGE แต่ละชิ้นใส่ลงในหลอด PCR tube เติมน้ำกลั่นปริมาตร 10 ไมโครลิตรให้ท่วมชิ้นเจลทิ้งไว้เป็นเวลา 16-18 ชั่วโมงที่อุณหภูมิห้อง หลังจากนั้นนำส่วนใสมาปริมาตร 2 ไมโครลิตรมาเข้าสู่

ขั้นตอนการเพิ่มจำนวน DNA ด้วยวิธี Polymerase Chain Reaction (PCR) นำ PCR product ที่ได้มาสกัด DNA โดย ใช้ ชุด HiYield™ Gel/PCR DNA Fragments Extraction Kit 9 หลังจากนั้นนำ DNA ที่ได้ไปส่งไป Sequencing เมื่อ ได้ข้อมูลมาให้ นำมา BLAST เปรียบเทียบกับฐานข้อมูลใน GenBank (Jousset et al.,2010) แล้วจัดเก็บรูปภาพและผลวิเคราะห์จากการ Sequencing เป็นฐานข้อมูลของซีเลียแต่ละชนิด

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบกับฐานข้อมูลของซีเลีย

นำตัวอย่างดินทั้งหมด 6 จุด มาเข้าสู่ขั้นตอนการสกัด DNA โดยใช้ชุด QIAamp DNA Mini Kit QIAamp® แล้วเพิ่มจำนวน DNA ด้วยวิธี Polymerase Chain Reaction (PCR) แล้วนำไปแยก DNA ด้วยเทคนิค Denaturing Gradient Gel Electrophoresis (DGGE) และตรวจสอบแถบ DNA จากขั้นตอน DGGE ด้วยการวิเคราะห์ Sequencing แล้วนำข้อมูลมาจำแนกชนิดของซีเลียโดยเปรียบเทียบกับฐานข้อมูลที่จัดทำไว้จาก ตอนที่ 1 การทำฐานข้อมูลของซีเลีย รวมถึงการเปรียบเทียบกับฐานข้อมูล GenBank

ผลการวิจัย

1. ชนิดของซีเลียในดินโดยวิธีการคัดแยกและจำแนกจากสัณฐานวิทยา (Culture dependent and morphological identification; CDMI)

จากการศึกษาความหลากหลายชนิดของซีเลียที่พบในดินที่มีเชื้อ *B. pseudomallei* จากตัวอย่างดิน 6 ตัวอย่างด้วยวิธี CDMI พบซีเลียทั้งหมด 3 Class 4 ชนิด ได้แก่ 1) Class Colpodea ได้แก่ *Colpoda steinii*, *Colpoda inflate* 2) Class Oligohymenophorea ได้แก่ *Tetrahymena Sp.* และ 3) Class Ciliophora ได้แก่ *Leptopharynx costatus*

โดยพบว่า St-28 และ St-39 พบจำนวนชนิดของซีเลียมากที่สุด 3 ชนิด ดังนี้ St-28 พบ *Colpoda steinii*, *Colpoda inflate* และ *Leptopharynx costatus* St-39 พบ *Colpoda steinii*, *Colpoda inflate* และ *Tetrahymena Sp.* ซึ่งสอดคล้องกับจำนวนเชื้อ *B.*

pseudomallei พบว่า St-28 และ St-39 ตรวจพบเชื้อ *B. pseudomallei* มากที่สุด 2 อันดับแรกตามลำดับ ในขณะที่บริเวณอื่นๆพบซีเลีย 2 ชนิด ตามรายละเอียดในตารางที่ 2 ซีเลียชนิดที่พบบ่อยที่สุดคือ *Colpoda steinii* ซึ่งสอดคล้องกับ Keller (2014) มีการรายงานว่าซีเลียชนิดนี้เป็นส่วนหนึ่งของสายวิวัฒนาการของเชื้อ *B. pseudomallei* นอกจากนี้ซีเลียยังส่งผลต่อเซลล์แบคทีเรียซึ่งเซลล์โดยซีเลียจะไปยับยั้งกิจกรรมที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของแบคทีเรียในระบบนิเวศทำให้พบ *Colpoda steinii* ในจุดที่พบเชื้อ *B. Pseudomallei* ทุกจุด

ตารางที่ 2 ชนิดซีเลียที่พบตามสถานีเก็บตัวอย่างดิน

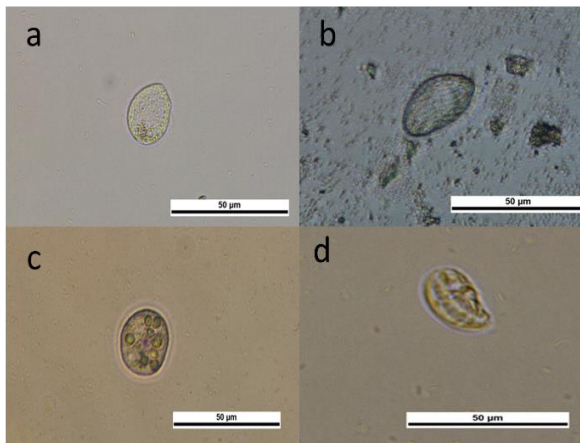
Ciliates	สถานีเก็บตัวอย่าง					
	St-09	St-28	St-36	St-39	St-46	St-47
<i>Colpoda steinii</i>		+	+	+	+	+
	+					
<i>Colpoda inflate</i>	+	+	+	+		
<i>Tetrahymena sp.</i>				+	+	+
<i>Leptopharynx costatus</i>		+				

+ คือ พบซีเลีย (ว่าง) = ไม่พบ

จากการศึกษาพบ *Leptopharynx costatus* เพียงจุดเดียวจากพื้นที่ที่ศึกษาทั้งหมดคือ St-28 เนื่องจากเป็นบริเวณน้ำขุ่น ดินโคลนชลประทานซึ่งแตกต่างจากจุดเก็บตัวอย่างอื่นๆ (ตารางที่ 3) จึงทำพบซีเลียชนิดจุดเดียว ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของ Omar (2012) ที่มีการรายงานว่าพบ *Leptopharynx costatus* ในบริเวณที่เป็นผิวน้ำ เขตกลางน้ำ หรือบริเวณที่เป็นน้ำไหล รวมถึงบริเวณบนบกใกล้แหล่งน้ำ และบริเวณที่มีการปลูกข้าวสาลี

ตารางที่ 3 ลักษณะทางกายภาพและเคมีตามสถานีเก็บ
 ตัวอย่างดิน

สถานีเก็บ ตัวอย่าง	การใช้ประโยชน์ที่ดิน	pH	WHC (%)
St-09	พื้นที่ว่างเปล่าติดถนน มี ต้นไม้ปกคลุม	5.72	22.03
St-28	นาข้าว ติดคลอง ชลประทาน	5.03	53.18
St-36	สวนยางพารา	6.05	17.75
St-39	สวนมะม่วง	5.48	22.49
St-46	พื้นที่ว่างเปล่า	7.36	29.56
St-47	พื้นที่ว่างเปล่า	5.58	27.44

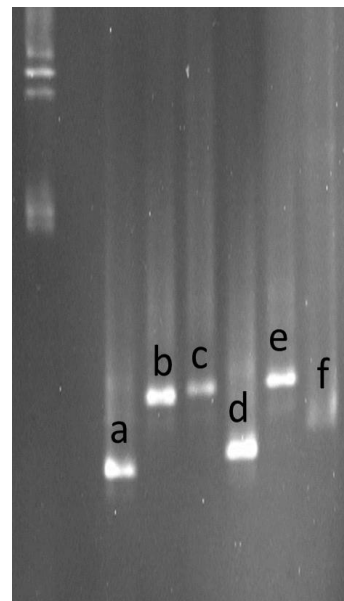
ภาพที่ 2 ชนิดของซิลิเอตที่พบในดินที่มีเชื้อ B.

pseudomallei a=*Colpoda steinii* b= *Colpoda inflata* c=*Tetrahymena* sp., d=*Leptopharynx costatus*

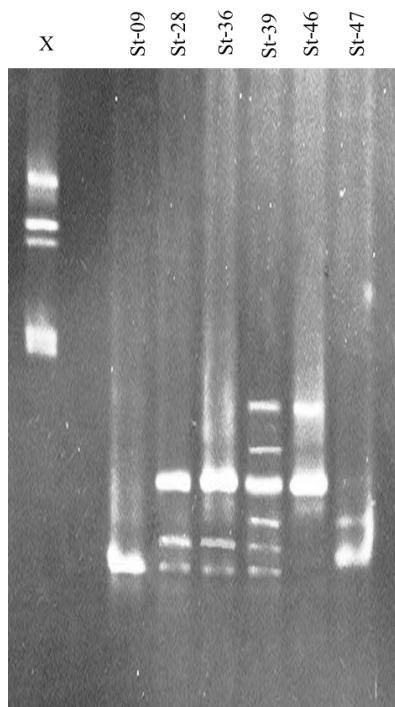
2. ชนิดของซิลิเอตในดินโดยการใช้เทคนิค
 Denaturing Gradient Gel Electrophoresis (DGGE)

จากการศึกษาความหลากหลายชนิดของซิลิเอต
 ในตำแหน่งเดียวกัน โดยการใช้เทคนิค Denaturing
 Gradient Gel Electrophoresis (DGGE) พบซิลิเอตเพิ่ม
 จากเดิม 2 ชนิดคือ *Colpoda Lucida*, *Oxitrichidae* Sp.

โดยพบ *Colpoda Lucid* จากจุดเก็บตัวอย่างดิน St-28,
 St-36, St-39 และ *Oxitrichidae* Sp. ภาพที่ (3) จากจุด
 เก็บตัวอย่างดิน St- 39 เพียงจุดเดียว จึงเป็นไปได้ว่าซิลิ
 เอตสองชนิดนี้ไม่สามารถเพาะเลี้ยงได้ จึงไม่สามารถ
 หาชนิดของซิลิเอตทั้งสองชนิดด้วยวิธี CDMI ได้
 เนื่องจากอาจมีสภาวะที่ไม่เหมาะสมที่จะทำให้ซิลิเอต
 ทั้ง 2 ชนิดเจริญเติบโตได้ตามปกติ นอกจากนี้ยังได้นำ
 แล็บ DNA ทั้งหมดไปวิเคราะห์ Sequencing จึงทำให้
 ได้ข้อมูลชนิดของซิลิเอตที่มีความเชื่อมั่นมากกว่า 95
 % จากการศึกษาจึงได้จัดเก็บฐานข้อมูลของซิลิเอต
 ทั้งหมด 6 ชนิดนี้ไว้ในรูปแบบของภาพแสดงแถบของ
 DNA ของซิลิเอตแต่ละชนิดที่มีลักษณะการเคลื่อนที่ที่
 แตกต่างกัน เพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้เปรียบเทียบ
 ชนิดของซิลิเอตในการตรวจติดตามต่อไป (ภาพที่ 2)

ภาพที่ 2 แผ่นเจล polyacrylamide gels แสดงแถบ
 DNA ของซิลิเอตแต่ละชนิดที่มีเคลื่อนที่ใน
 ตำแหน่งที่แตกต่างจากการวิเคราะห์ด้วย
 เทคนิค DGGE บน 8%polyacrylamide gels
 ได้ แก่ a. *Colpoda steinii*, b. *Colpoda inflata*, c.
Colpoda lucida, d. *Leptopharynx costatus*, e.
Tetrahymena Sp., f. *Oxitrichidae* Sp.

ภาพที่ 2 แผ่นเจลแสดงแถบ DNA ของซีเลียตที่ตำแหน่งต่างกัน ตามชนิดของซีเลียตในจุดเก็บตัวอย่างดินทั้ง 6 จุด เมื่อเทียบฐานข้อมูลแถบ DNA ของซีเลียตแต่ละชนิด ดังนี้ St-09 พบ 1 ชนิดคือ *Colpoda steinii* St-28 พบ 3 ชนิด คือ *Colpoda steinii*, *Colpoda lucida* และ *Leptopharynx costatus* St-36 พบ 4 ชนิด คือ *Colpoda steinii*, *Colpoda inflata*, *Colpoda Lucida* และ *Leptopharynx costatus* St-39 พบทุกชนิดทั้งหมด 6 ชนิด St-46 พบ 2 ชนิด คือ *Colpoda inflata* และ *Oxtrichidae* Sp. และ St-47 พบ 2 ชนิดคือ *Colpoda steinii* และ *Leptopharynx costatus* X=marker

นอกจากนี้จากจุดเก็บตัวอย่างทั้ง 6 จุด พบว่า St-39 เป็นจุดที่พบชนิดของซีเลียตเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 ชนิด รวมทั้งหมดเป็น 6 ชนิด ซึ่งเป็นบริเวณที่พบมากที่สุดเมื่อเทียบกับบริเวณอื่น จากการตรวจสอบเชื้อ *B. pseudomallei* บริเวณนี้เป็นจุดที่พบเชื้อมากที่สุดจึงมีผลทำให้พบชนิดของซีเลียตมากกว่าบริเวณอื่นๆ

บริเวณที่พบชนิดซีเลียตน้อยที่สุดคือ St-09 ที่พบ *Colpoda steinii* เพียงชนิดเดียวโดยจากการตรวจสอบเชื้อ *B. pseudomallei* พบว่าตรวจพบเชื่อน้อยที่สุดจาก 6 จุดจากการศึกษาของ Purves (2005) เมื่อแบคทีเรียมีจำนวนมาก โปรโตซัวจะค่อยๆเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อยๆ และมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น มีการกินที่มากขึ้น ส่งผลให้แบคทีเรียมีจำนวนลดลง เมื่อมีอาหารน้อยลง โปรโตซัวจะเริ่มตายและลดจำนวนลง ส่งผลให้แบคทีเรียสามารถที่จะเพิ่มจำนวนขึ้น และเมื่อมีอาหารเพิ่มมากขึ้น โปรโตซัวก็จะเพิ่มจำนวนขึ้นตามไปด้วย (Purves, 2005) จึงมีความเป็นไปได้ที่บริเวณนี้จะพบชนิดของซีเลียตน้อยเนื่องจากแบคทีเรียมีจำนวนไม่มากพอที่จะเป็นอาหารของซีเลียต

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการเปรียบเทียบชนิดของซีเลียตในดินที่มีเชื้อ *B. pseudomallei* โดยการใช้เทคนิค Denaturing Gradient Gel Electrophoresis (DGGE) กับวิธีการคัดแยกและจำแนกด้วยสัณฐานวิทยา (Culture dependent and morphological identification; CDMI) จากจุดเก็บตัวอย่างทั้ง 6 จุด พบว่า วิธี CDMI พบซีเลียตทั้งหมด 4 ชนิด ได้แก่ *Colpoda steinii*, *Colpoda inflata*, *Tetrahymena* Sp., *Leptopharynx costatus* ในขณะที่เทคนิค DGGE นอกจากพบทั้ง 4 ชนิดเดิมแล้วยังพบซีเลียตเพิ่มขึ้น 2 ชนิด ได้แก่ *Colpoda lucida* และ *Oxtrichidae* Sp. ซึ่งสรุปได้ว่าเทคนิค DGGE สามารถทราบชนิดของซีเลียตได้มากกว่า วิธี CDMI ซึ่งใช้ยูเดียม และรวดเร็วกว่าโดย DGGE สามารถทราบชนิดของซีเลียตภายใน 2 วัน ขณะที่ CDMI ใช้เวลา 1 เดือน นอกจากนี้ยังสามารถลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการทดลองได้ (Anupama et al., 2015) รวมถึงยังสามารถแก้ปัญหาที่พบ เช่น การไม่สามารถเพาะเลี้ยงและคัดแยก จึงเหมาะที่จะใช้ติดตามการเปลี่ยนแปลงในสิ่งแวดล้อมหรือใช้เป็นตัวบ่งชี้ทางชีวภาพต่อไป (Altenburger et al., 2010)

ซิติเอตที่พบในดินที่มีเชื้อ *B. pseudomallei* ส่วนใหญ่คือ Class Colpodea แสดงว่าลักษณะทางกายภาพเคมีของดินที่มี pH อยู่ในช่วงประมาณ 5-7, WHC ประมาณ 20%-55% รวมถึงพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรมเพาะปลูกและนาข้าวจึงเหมาะแก่การที่เชื้อ *B. pseudomallei* และซิติเอต Class Colpodea จะเจริญเติบโตได้ด้วยกัน นอกจากนี้การพบซิติเอต *Colpoda lucida* ร่วมกับเชื้อ *B. pseudomallei* แทบทุกจุดเก็บตัวอย่างทำให้มีศักยภาพในการนำมาใช้เพื่อเป็นตัวควบคุมทางชีวภาพของเชื้อ *B. pseudomallei* และสามารถนำตรวจติดตามชนิดของซิติเอต ในแหล่งที่อยู่อาศัยอื่นได้ (Jousset et al., 2010)

เอกสารอ้างอิง

- บพิช จารุพันธ์, โพรโทซัววิทยา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; 2546.
- บพิช จารุพันธ์, นันทพร จารุพันธ์. สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังโพรโทซัว ถึง ทาร์ดิกราดา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; 2545.
- Altenburger A, Ekelund F, Jacobsen CS. Protozoa and their bacterial prey colonize sterile soil fast. *Soil Biology and Biochemistry* 2010; 42 (9), 1636-1639.
- Green SJ, Leigh MB, Neufeld JD. Denaturing Gradient Gel Electrophoresis (DGGE) for Microbial Community Analysis. In K. Timmis (Ed.), *Handbook of Hydrocarbon and Lipid Microbiology* 2010; 4137-4158.
- Inglis J, Rigby P, Robertson TA, Dutton NS, Henderson M, Chang BJ. Interaction between *Burkholderia pseudomallei* and *Acanthamoeba species* results in coiling phagocytosis, endamebic bacterial survival, and escape. *Infection and Immunity* 2000; 68(3): 1681-1686.
- Inglis J, Sagripanti JL. Environmental factors that affect the survival and persistence of *Burkholderia pseudomallei*. *Applied and Environmental Microbiology* 2006; 72(11): 6865-6875.
- Jousset A, Lara E, Nikolausz M, Harms H, Chatzinotas A. Application of the denaturing gradient gel electrophoresis (DGGE) technique as an efficient diagnostic tool for ciliate communities in soil. *Science of The Total Environment* 2010; 408(5): 1221-1225.
- Keller T, Jousset A, Overbeek L, Elsas JD, Costa R. The Freshwater Sponge *Ephydatia fluviatilis* Harbours Diverse *Pseudomonas* Species (*Gammaproteobacteria*, *Pseudomonadales*) with Broad-Spectrum Antimicrobial Activity. *PLOS ONE* 2014; 9(2).
- Omar A, Foissner W. Description of *Leptopharynx brasiliensis* nov. spec. and *Leptopharynx costatus gonohymen* nov. subsp. (Ciliophora, Microthoracida). *European Journal of Protistology* 2011; 48(1): 30-47.
- Palasatien S, Lertsirivorakul R, Royros P., Wongratanacheewin S, Sermswan RW. (Soil physicochemical properties related to the presence of *Burkholderia pseudomallei*. *Transactions of the Royal Society of Tropical Medicine and Hygiene, Supplement* 2008; 1(0): S5-S9.

- Peacock SJ, Chieng G, Cheng AC, Dance AB, Amornchai P, Wongsuvan G, Wuthiekanun V. Comparison of Ashdown's Medium, *Burkholderia cepacia* Medium, and *Burkholderia pseudomallei* Selective Agar for Clinical Isolation of *Burkholderia pseudomallei*. *Journal of Clinical Microbiology* 2005; 43(10): 5359-5361.
- Purves WK, Orians GH, Heller HC (2005). *Life: The Science of Biology*. Available from <http://www.globalchange.umich.edu/globalchange1/current/lectures/predation/predation.html>
- Ronn R., Ekalund F, Christensen S. Optimizing soil extract and broth media for MPN enumeration of naked amoebae and heterotrophic flagellates in soil. *Pedobiologia* 1995; 39: 10-19.
- Shimano S, Sambe M, Kasahara Y. Application of nested PCR-DGGE (denaturing gradient gel electrophoresis) for the analysis of ciliate communities in soils *Microbes Environ* 2012; 27: 136-141.
- Suebrasri T, Wang-Ngarm S, Chareonsudjai P, Sermswan RW, Chareonsudjai S. Seasonal variation of soil environmental characteristics affect the presence of *Burkholderia pseudomallei* in Khon Kaen, Thailand. *African J Microbiol Res* 2013; 7: 1940-1945.
- Trung TT, Hetzer A, Topfstedt E, Gohler A, Limmathurotsakul D, Wuthiekanun V. Improved culture-based detection and quantification of *Burkholderia pseudomallei* from soil. *Transactions of the Royal Society of Tropical Medicine and Hygiene* 2011; 105(6): 346-351.
- Vaerewijck MJ, Sabbe K, Bar J, Houf K. Microscopic and Molecular Studies of the Diversity of Free-Living Protozoa in Meat-Cutting Plants. *Applied and Environmental Microbiology* 2008; 74: 5741-5749.
- Wadowsky RM, Wilson TM, Kapp NJ, West AJ, Kuchta JM, States SJ, Yee RB. Multiplication of *Legionella* spp. in tap water containing *Hartmannella vermiformis*. *Applied and Environmental Microbiology* 1991; 57(7): 1950-1955.
- Wuthiekanun V, Dance DA, Wattanagoon Y, Supputamongkol Y, Chaowagul W, White NJ. The use of selective media for the isolation of *Pseudomonas pseudomallei* in clinical practice. *J Med Microbiology* 1990; 33(2): 121-126.